

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

MA-LEN-CỐP

TÌNH HÌNH QUỐC TẾ
VÀ
CHÍNH SÁCH NGOẠI GIAO
CỦA
LIÊN-XÔ

1954

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT
VIỆT-NAM

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

MA-LEN-CỐP

TÌNH HÌNH QUỐC TẾ
VÀ
CHÍNH SÁCH NGOẠI GIAO
CỦA
LIÊN-XÔ

1954
NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT
VIỆT-NAM

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Ngày 3-8-1953, đồng chí Ma-len-cốp, Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng Liên-xô đã đọc một bài diễn văn quan trọng trong buổi bế mạc Hội đồng Xô viết Tối cao Liên-xô. Chúng tôi trích ở đây phần nói về chính sách ngoại giao của Liên-xô để chúng ta cùng nghiên cứu. Đồng chí Ma-len-cốp nói :

« Trên bước tiến triển của quan hệ quốc tế, giai đoạn hiện nay là đặc biệt quan trọng và đòi hỏi chúng ta phải có trách nhiệm. Nếu tình hình quốc tế hiện nay đã có mọi bất cân bằng mà còn để cho tình hình căng thẳng trở lại, tức là có tội đối với nhân loại. »

Liên-xô là trụ cột của phe hòa bình dân chủ thế giới. Đường lối ngoại giao của Liên-xô là đường lối chung của chúng ta. Hội nghị Bả-linh họp được chính là thắng lợi của đường lối ngoại giao ấy. Hội nghị Gio-ne họp được cũng chính là thắng lợi của đường lối ngoại giao ấy. Một phong trào rộng lớn mạnh mẽ trên khắp thế giới đang đòi hỏi làm

cho tình hình thế giới bớt căng thẳng. Việc ấy càng chứng tỏ đường lối ngoại giao của Liên-xô phù hợp với nguyện vọng của toàn thể nhân loại.

Hiện nay bọn hiếu chiến đứng đầu là đế quốc Mỹ đang mưu phá hoại hòa bình và làm cho tình hình thế giới càng căng thẳng. Nhiệm vụ của chúng ta là đánh tan mọi mưu mô của chúng và chặn tay chúng lại.

Muốn như vậy, trước hết mỗi cán bộ chúng ta cần học tập thuần nhuần chủ trương đường lối chung của phe hòa bình dân chủ thế giới do Liên-xô lãnh đạo. Bài diễn văn của đồng chí Ma-len-cốp mà chúng tôi xuất bản là tài liệu giúp cho chúng ta học tập đường lối chủ trương ấy.

Ngày 5-4-1954

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT

TÌNH HÌNH QUỐC TẾ VÀ CHÍNH SÁCH NGOẠI GIAO CỦA LIÊN-XÔ

Đặc điểm trước nhất của tình hình quốc tế hiện nay là những thắng lợi quan trọng của Liên-xô, Cộng hòa Nhân dân Trung-hoa, của toàn phe hòa bình và dân chủ đã đấu tranh làm giảm bớt tình hình căng thẳng của thế giới, củng cố hòa bình, ngăn cản một cuộc chiến tranh thế giới mới.

Ở phương Đông, cuộc đổ máu làm tổn hại một số lớn sinh mệnh và hăm dọa gây ra những sự rắc rối nghiêm trọng nhất trên trường quốc tế, đã chấm dứt.

Nhân dân toàn thế giới vô cùng vui sướng hoan nghênh việc ký kết đình chiến ở Triều-tiên. Họ thấy một cách xác đáng rằng đó là một thắng lợi của các lực lượng yêu chuộng hòa bình. (Về tay nhiệt li t). Từ hơn 3 năm nay, phe hòa bình và dân chủ đã đấu tranh để chấm dứt cuộc chiến tranh ở Triều-tiên. Việc ký kết đình chiến là kết quả rực rỡ của cuộc đấu tranh ấy. Ý chí hòa bình của hàng triệu người đã trở thành một lực lượng hùng mạnh và có hiệu quả đến nỗi bọn xâm lược đã phải nhìn nhận.

Gây cuộc chiến tranh ở Triều-tiên, bọn xâm lược hy vọng có thể bắt được nhân dân Triều-tiên phải quỳ gối. Nhưng bọn can thiệp gây chiến chống Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Triều-tiên đã tính lầm. Chúng không

khuất phục nỗi nhân dân Triều-tiên anh dũng. Gây ra cuộc chiến tranh phiêu lưu, bọn can thiệp tưởng rằng có thể đạt được mục đích của chúng bằng một cuộc tấn công chớp nhoáng và không đến nỗi chật vật lắm. Nhưng sự thật hoàn toàn khác hẳn. Bọn can thiệp đã lâm vào một cuộc chiến tranh đẫm máu kéo dài và, sau khi bị thiệt hại nặng nề về người và vũ khí và bị tổn thất nặng nề về mặt uy tín quân sự, chúng bắt buộc đã phải chịu ngừng kế hoạch xâm lược của chúng. Thực là như câu tục ngữ đã nói « ra đi hồng kiếm lông cừu, ngờ đâu mất túi tóc đầu về không ! ». *(Tiếng cười rộ lên trong khắp phòng, vỗ tay nhiệt liệt).*

Cuộc chiến tranh của nhân dân Triều-tiên chống bọn xâm lược và bè lũ tay sai Lý-thừa-Văn chứng tỏ rằng khi nhân dân một nước thiết tha với tự do và độc lập dân tộc của họ, thì họ sẽ trở nên kiên quyết không gì lay chuyển nổi và dũng cảm, anh hùng. Trước sức tấn công của cả một bộ máy chiến tranh ghê gớm nhất của chủ nghĩa đế quốc hiện đại, nhân dân Triều-tiên đã trở thành vô địch, chính là vì họ đấu tranh cho chính nghĩa. Và không bao giờ nhân dân thế giới quên được chiến công oanh liệt của Chi nguyên quân Trung quốc về vang, sang giúp nhân dân Triều-tiên vĩ đại. *(Vỗ tay nhiệt liệt hồi lâu).* Chiến công đó không những là vinh dự của nhân dân Trung quốc vĩ đại, mà cũng là vinh dự của toàn thể nhân loại tiến bộ. *(Vỗ tay nhiệt liệt).*

Nhân dân Liên-xô nhiệt liệt khen ngợi nhân dân Triều-tiên và Trung quốc nhân dịp đỉnh chiến ở Triều-tiên. *(Vỗ tay nhiệt liệt).*

Nhiệm vụ hiện nay là đảm bảo một đời sống đời

mới và hòa bình cho nhân dân Triều-tiên đau khổ, đã hy sinh nhiều để giữ vững quyền tự mình định đoạt lấy vận mệnh của mình và của đất nước mình.

Nhân dân Liên-xô chúng ta thiết tha mong mọi nhân dân Triều-tiên oanh liệt được hưởng một đời sống thịnh vượng và hòa bình. Liên-xô sẽ giúp nhân dân Triều-tiên hàn gắn những vết thương nặng nề do chiến tranh gây ra. (*Võ tay nhiệt liệt kéo dài*). Chính phủ Liên-xô đã quyết định ngay từ bây giờ dành 1.000 triệu rúp giúp Triều-tiên phục hồi nền kinh tế bị tàn phá. (*Võ tay nhiệt liệt kéo dài*). Chúng tôi tin rằng Xô viết Tối cao sẽ đồng thanh tán thành nghị quyết đó. (*Võ tay nhiệt liệt*).

Ở phương Tây, thái độ kiên quyết và hèn bỉ của Liên-xô trong việc thực hiện chính sách hòa bình, đã có hiệu quả và đánh bại vụ khiêu khích ở Bá-linh.

Bọn gây ra vụ khiêu khích ở Bá-linh nhằm mục đích sâu xa, chúng muốn tiêu diệt các lực lượng dân chủ Đức, phá hoại nước Cộng hòa Dân chủ Đức là thành trì các lực lượng hòa bình của nhân dân Đức, biến nước Đức thành một nước quân phiệt và nhóm lại lò lửa chiến tranh ở trung tâm châu Âu. Nếu Liên-xô không tỏ rõ thái độ tự chủ và kiên quyết bảo vệ lợi ích của hòa bình, thì chắc chắn vụ khiêu khích ở Bá-linh đã có thể đưa đến những kết quả rất nghiêm trọng trên trường quốc tế.

Vì thế cho nên, có thể nói rằng thanh toán được vụ khiêu khích ở Bá-linh cũng là một thắng lợi quan trọng của sự nghiệp bảo vệ hòa bình. (*Võ tay nhiệt liệt*).

Trong những thành công của Liên-xô đấu tranh làm cho tình hình thế giới bớt căng thẳng, cũng cần phải kể việc cải thiện những mối quan hệ giữa Liên-xô và các nước láng giềng.

Trong khi cố gắng phát triển sự hợp tác hòa bình giữa tất cả các nước, Chính phủ Liên-xô đặc biệt chú trọng thắt chặt mối quan hệ giữa Liên-xô và các nước láng giềng. Hiện nay cũng như sau này, mục đích của chúng ta là nâng cao những mối quan hệ ấy lên mức độ những mối tình láng giềng, thực sự hòa hảo.

Liên-xô không hề có ý muốn chiếm đất đai của một nước nào, kể cả các nước láng giềng của Liên-xô. Nguyên tắc bất di bất dịch của chính sách ngoại giao của chúng ta là tôn trọng tự do dân tộc và chủ quyền của tất cả các nước, lớn và nhỏ. (Vô tay). Không cần phải nói rằng sự khác nhau giữa chế độ xã hội và kinh tế của nước ta và một số những nước láng giềng không thể cản trở việc thắt chặt tình hữu nghị thân thiện giữa Liên-xô và các nước đó. Về phần mình, Chính phủ Liên-xô đã tiến bước để thắt chặt mối quan hệ thân thiện láng giềng với các nước ấy. Nay đến lượt Chính phủ các nước ấy tỏ rõ lòng sốt sắng của mình góp phần tích cực vào việc xây dựng tình hữu nghị, không phải bằng lời nói mà bằng việc làm, tình hữu nghị đòi hỏi hai bên phải cùng nhau quan tâm đến việc củng cố hòa bình và an ninh chung của các nước chúng ta.

Nước láng giềng về phía Nam của chúng ta là I-ran. Kinh nghiệm 35 năm nay chứng tỏ rằng tình hữu nghị và sự hợp tác giữa Liên-xô và I-ran là có lợi cho cả hai bên. Vì vậy, quan hệ giữa Liên-xô và I-ran

được dựa trên một cơ sở vững chắc, nhờ đó có thể giải quyết các vấn đề giữa hai nước một cách thỏa đáng. Do sáng kiến của Liên-xô, hiện nay giữa hai nước đang có cuộc thương lượng để giải quyết một vài vấn đề về biên giới và tài chính giữa hai nước. Chúng ta hy vọng rằng cuộc thương lượng ấy sẽ đem lại kết quả tốt. Mới đây, hai nước đã ký kết một hiệp định mở rộng việc buôn bán với nhau trên cơ sở có lợi cho cả hai bên. Quan hệ giữa Liên-xô và I-ran có phát triển được theo phương hướng quan hệ láng giềng thân thiện và mở rộng việc trao đổi về kinh tế và văn hóa, được hay không, cái đó là tùy ở Chính phủ I-ran.

Quan hệ giữa Liên-xô và Ap-ga-nít-tan vẫn luôn luôn bền chặt và biểu hiện rõ rệt trong việc tôn trọng quyền lợi nhau. Nhờ đó mà có điều kiện thuận lợi để củng cố mối quan hệ giữa hai nước.

Mọi người đều nhớ lời tuyên bố của Chính phủ Liên-xô đối với Chính phủ Thổ-nhĩ-kỳ. Lời tuyên bố đó đã tạo điều kiện hết sức thuận lợi cho việc phát triển mối quan hệ láng giềng thân thiện giữa hai nước, song tất nhiên là về phía Chính phủ Thổ cũng phải có sự cố gắng cần thiết về mặt đó. Quan hệ giữa Liên-xô và Thổ được cải thiện, chắc chắn sẽ có lợi cho cả hai bên và góp phần quan trọng vào việc củng cố an ninh ở vùng Hắc-hải.

Trong việc bang giao với Phần-lan, Liên-xô cũng căn cứ vào lợi ích của hai nước. Bản hiệp định kinh tế 5 năm ký kết giữa hai nước năm 1950, sau được bổ sung bằng bản hiệp định thương mại năm 1952 — 1955 đã đưa đến chỗ mở rộng thêm mối quan hệ kinh tế giữa Liên-xô và Phần-lan. Bản hiệp ước thân

thiện hợp tác và tương trợ giữa Liên-xô và Phần-lan là phù hợp với quyền lợi của hai nước và góp phần củng cố nền hòa bình và an ninh ở Bắc Âu. Hiệp ước đó là một cơ sở thuận lợi để xây dựng mối quan hệ láng giềng thân thiện. Không những Chính phủ Liên-xô, mà cả Chính phủ Phần-lan cũng đều cần thi hành đúng hiệp ước đó.

Để làm cho tình hình chung bớt căng thẳng, Chính phủ Liên-xô đã đồng ý nói lại quan hệ ngoại giao với nước Do-thái. Chính phủ Liên-xô đã căn cứ vào điều cam kết của Chính phủ Do-thái là « Do-thái sẽ không tham gia một khối liên minh nào hay một hiệp định nào nhằm mục đích xâm phạm đến Liên-xô ». Chúng ta tin rằng việc nói lại quan hệ ngoại giao ấy sẽ thắt chặt thêm sự hợp tác giữa hai nước.

Luận điệu của một số báo chí ngoại quốc cho rằng việc Liên-xô nói lại quan hệ ngoại giao với Do-thái sẽ làm yếu mối quan hệ giữa Liên-xô với các nước Á-rập, là vô căn cứ. Hiện nay cũng như sau này, Chính phủ Liên-xô sẽ tiếp tục phát triển sự hợp tác thân thiện với các nước Á-rập.

Sau một thời gian gián đoạn dài, Chính phủ Liên-xô đã chủ động trong việc trao đổi đại sứ với Nam-tư và H.-lập. Chúng ta mong rằng điều đó sẽ làm cho mối quan hệ giữa Liên-xô và hai nước trở lại bình thường và đem lại kết quả cần thiết.

Không một nguyên nhân khách quan nào ngăn trở được việc cải thiện mối quan hệ giữa Liên-xô với nước Ý. Lẽ tất nhiên, nếu hai nước cùng thi hành được những điều cam kết chung thì mối quan hệ giữa hai

nước hoàn toàn củng cố vững chắc. Quan hệ giữa Liên-xô và Ý mà phát triển thuận lợi, thì nền công nghiệp của Ý đang gặp những khó khăn nghiêm trọng, sẽ tìm được chỗ dựa chắc chắn trong việc cải thiện mối quan hệ kinh tế giữa hai nước chúng ta. Nếu hai nước ký kết với nhau một hiệp định có lợi cho cả hai bên thì Liên-xô có thể đảm bảo cung cấp cho Ý than và lúa mì, cùng với những món hàng khác cần cho công nghiệp của Ý. Điều đó chắc chắn sẽ góp phần cải thiện điều kiện sinh hoạt cho nhân dân vinh quang nước Ý. (Võ tay).

Nhân dân tất cả các nước đều hy vọng cuộc đình chiến ký kết ở Triều-tiên sẽ góp phần quan trọng để củng cố hòa bình và an ninh, trước nhất là ở Viễn đông.

Về điểm này, việc phục hồi mối quan hệ bình thường giữa tất cả các nước ở Viễn đông, đặc biệt là mối quan hệ với Nhật-bản, đang trở thành một vấn đề cấp thiết. Ở đây, có nhiều trở ngại lớn, vì Mỹ đã xâm phạm đến những hiệp ước ký kết giữa các nước Đông minh, trong và sau chiến tranh, và đang theo đuổi một chính sách thù tiêu nền độc lập của dân tộc Nhật, biến nước Nhật thành một căn cứ chiến lược. Các lực lượng tiến bộ của dân tộc Nhật-bản càng ngày càng nhận thấy cần phải vượt mọi trở ngại hiện tại để bảo vệ nền độc lập dân tộc. Họ hiểu rằng chỉ có con đường đó mới đảm bảo được bước phát triển hòa bình của Tổ quốc họ, mới xây dựng được những mối quan hệ chính trị cần yếu cũng như những mối quan hệ kinh tế, hoàn toàn có thể thực hiện được, với các nước láng giềng. Liên-xô và tất cả các nhân dân yêu chuộng hòa bình đều đồng tình và ủng hộ mọi sự cố gắng của nước Nhật trên con đường ấy. (Võ tay).

Thái độ của một nước lớn như Ấn-độ quan trọng vô cùng đối với việc củng cố hòa bình ở phương Đông. Ấn-độ đã góp phần quan trọng, cùng với các nước yêu chuộng hòa bình, cố gắng chấm dứt cuộc chiến tranh Trâu-tiên. Quan hệ giữa Liên-xô và Ấn-độ ngày càng chặt chẽ, quan hệ văn hóa và kinh tế giữa hai nước ngày càng phát triển. Chúng ta hy vọng rằng rồi đây quan hệ giữa Liên-xô và Ấn-độ sẽ ngày một bền chặt hơn và phát triển theo con đường hợp tác thân thiện. (Võ tay).

Mối quan hệ của Liên-xô với Đại-hội đang tiến triển thuận lợi và nhiều mối quan hệ khác đang được thắt chặt giữa hai nước. Liên-xô rất coi trọng việc đó. Điều đó chắc chắn sẽ góp phần củng cố hòa bình ở châu Á.

Chính phủ Liên-xô áp dụng triệt để chính sách mở rộng quan hệ kinh tế với các nước ngoài. Các nước đặt quan hệ mậu dịch với Liên-xô ngày càng nhiều, đồng thời khối lượng hàng hóa Liên-xô mua bán với các nước phương Tây và phương Đông cũng ngày càng tăng. Liên-xô đã ký hiệp ước thương mại với các nước Pháp, Phần-lan, Iran, Đan-mạch, Hy-lạp, Na-uy, Thụy-điền, Ác-gien-tin, Ít-lan (Islande) và một hiệp định mậu dịch với Ai-cập. Những cuộc thương lượng giữa Liên-xô và nhiều nước khác đang tiến hành có kết quả. Chúng ta chủ trương thi hành chính sách mở rộng mậu dịch với các nước một cách mạnh mẽ hơn.

Các nhà kinh doanh trong một số nước muốn gạt bỏ mọi biện pháp phân biệt cản trở việc thương mại quốc tế. Những ý muốn đó dĩ nhiên phải có và rất hợp thời. Ngày nay đã đến lúc phải lập lại quan hệ

buôn bán như thường giữa các nước. Việc buôn bán ấy đối với họ là một tập tục đã cũ từ lâu. Những ai đã hiểu đúng việc phát triển quan hệ kinh tế là có lợi cho công cuộc củng cố hòa bình, thì không thể nào không góp phần cố gắng làm cho tình hình thương mại quốc tế được lành mạnh.

Điều mà Chính phủ Liên-xô coi trọng bậc nhất là liên tiếp tăng cường những mối quan hệ với các nước trong phe dân chủ. Đặc điểm của những quan hệ đó là sự hợp tác mật thiết và tình hữu nghị huynh đệ chân chính. (*Võ tay nhiệt liệt*).

Tình hữu nghị vĩ đại và bất diệt đã gắn chặt Liên-xô với Cộng hòa Nhân dân Trung-hoa. (*Võ tay nhiệt liệt*). Quan hệ kinh tế và văn hóa giữa hai nước đang phát triển nhanh chóng trên một qui mô rộng rãi.

Sự hợp tác giữa Liên-xô với Ba-lan, Tiệp, I-đ, Hung, Béc, An-ba-ni, Cộng hòa Nhân dân Mông-cô và Cộng hòa Nhân dân Triều-tiên đều có kết quả tốt và ngày càng được tăng cường vì mở rộng. (*Võ tay*).

Quan hệ hữu nghị giữa Liên-xô và Cộng hòa Dân chủ Đức luôn luôn được củng cố vững mạnh. Liên-xô hiện đang giúp đỡ và sẽ tiếp tục giúp đỡ và ủng hộ Cộng hòa Dân chủ Đức, thành trì của cuộc đấu tranh thực hiện nước Đức thống nhất hòa bình và dân chủ. (*Võ tay*).

Một trong những ưu điểm quyết định của phe dân chủ và làm cho phe dân chủ khác hẳn phe đế quốc trên căn bản là phe dân chủ không bị mâu thuẫn và tranh chấp nội bộ. Nguồn gốc chủ yếu của sức mạnh và những bước tiến bộ của phe dân chủ là ở mối quan

tâm đến quyền lợi chung và hợp tác chặt chẽ về kinh tế giữa tất cả các nước trong phe dân chủ. Vì vậy mà những quan hệ thân thiện giữa các nước trong phe dân chủ và sự hợp tác huynh đệ giữa họ ngày càng lớn mạnh và củng cố không ngừng. (Vã tay).

Cuộc đấu tranh tích cực và kiên quyết của Liên-xô và toàn phe dân chủ để bảo vệ hòa bình đã đi đến kết quả. Tình hình quốc tế hiện nay đã có một vài tiến bộ. Từ khi chiến tranh chấm dứt, sau một thời gian dài tình hình cứ căng thẳng lên nãi, nay là lần đầu tiên đã bớt căng một cách rõ rệt. Hàng trăm triệu nhân dân càng ngày càng hy vọng có thể tìm ra con đường giải quyết những xích mích và các vấn đề còn bỏ dở. Điều đó chứng tỏ nguyện vọng thiết tha của nhân dân các nước đang mong mỏi một nền hòa bình lâu dài và bền vững.

Tuy nhiên, ta cũng không thể không nhận thấy rằng hiện có những lực lượng đang chống lại chính sách nhằm làm cho tình hình thế giới bớt căng thẳng, và đang cố tìm cách phá hoại chính sách đó từng ly từng tý. Đó chính là nguyên do tại sao cuộc đàm phán ở Triều-tiên lại kéo dài, tại sao người ta lại lập ra những căn cứ quân sự ở Tây Đức và Nhật-bản, tại sao người ta lại gây ra những vụ khiêu khích chống các nước trong phe dân chủ, tại sao người ta lại theo đuổi một chính sách dùng bom nguyên tử để đe dọa.

Bê lũ xâm lược ráo riết chống lại chính sách làm cho tình hình thế giới bớt căng thẳng; chúng sợ nếu tình hình thế giới bớt căng thẳng thì chúng sẽ phải hãm cuộc chạy đua vũ trang đang đem lại cho bọn chế tạo vũ khí những món lãi ghê gớm và mang lại cho nền công

ngiệp của chúng một sự phồn thịnh giả tạo. Bề bề xâm lược sợ mất những món lãi khổng lồ của chúng. Chúng cũng sợ rằng nếu tình hình quốc tế bớt căng thẳng, thì hàng triệu triệu người sẽ hiểu rằng khối Bắc Đại-tây-dương, nói là lập ra vì mục đích phòng thủ, nhưng kỳ thực chính khối ấy lại là mối đe dọa chủ yếu đối với hòa bình. Bọn xâm lược cũng lại nói với nhau rằng nếu ngày nay, giữa lúc tình hình quốc tế đang căng thẳng, mà khối Bắc Đại-tây-dương nội bộ bị mâu thuẫn và tranh chấp bên trong chia xẻ, thì một khi tình hình quốc tế bớt căng thẳng, khối Bắc Đại-tây-dương rất có thể đi đến chỗ tan rã.

Một điều hiển nhiên là ngoài những lực lượng hòa bình, trên thế giới còn có những lực lượng luôn luôn theo đuổi chính sách làm cho tình hình thế giới thêm căng thẳng. Những lực lượng đó chủ trương chiến tranh. Hòa bình không lợi cho chúng. Chúng coi tình hình bớt căng thẳng là một tai họa lớn cho chúng. Chúng theo con đường phiêu lưu và theo đuổi một chính sách xâm lược.

Cái « chiến lược về chiến tranh lạnh » và tất cả tội lỗi khiêu khích trên trường quốc tế chúng đã gây ra, chính là để phục vụ cho chính sách nói trên của chúng.

Trong lịch sử quan hệ quốc tế xưa nay chưa từng thấy có những hoạt động phá hoại nào lớn lao, những sự can thiệp trắng trợn nào vào nội trị của các nước và những vụ khiêu khích nào quyết liệt trên trường quốc tế như những cái hiện nay những lực lượng xâm lược đang tiến hành.

Một vài nhóm ở Mỹ đã đi đến chỗ đem những hành động phá hoại chống các Chính phủ chính thức của các nước tự chủ, đề cao lên thành một chính sách chung của cả Chính phủ chúng. Nhằm một mục đích đó, ngân sách quốc gia của Mỹ đã bỏ những số tiền lớn để tuyên mộ trong đám cận bã của xã hội, những bọn côn đồ chuyên môn phá hoại phải sang hoạt động ở các nước dân chủ. Nhằm mục đích đó, chúng lập ra cả một hệ thống tổ chức của Chính phủ, gây hết vụ khiêu khích này đến vụ khiêu khích khác trên trường quốc tế và tuyên truyền dùng vũ lực và gây thù hằn đối với các nước dân chủ hòa bình.

Một điều đáng chú ý là đúng vào lúc tình hình quốc tế có cơ bớt căng thẳng đi nhiều, thì « Phòng nghiên cứu chiến tranh căn não trực thuộc tổng thống Mỹ » đã công bố một bản báo cáo chính thức. Tài liệu đó chủ yếu chỉ có một chủ trương, một kết luận là : từ nay về sau, mọi hành vi ngoại giao của Mỹ phải phục vụ để lực hơn nữa cho cuộc « chiến tranh lạnh » hay « chiến tranh căn não ».

Theo bản báo cáo đó, chính sách ngoại giao của Mỹ phải nhằm làm gì ? Phục vụ « chiến tranh lạnh ».

Hoạt động thương mại và kinh tế của Mỹ phải phục vụ gì ? Phục vụ « chiến tranh lạnh ».

Những mối quan hệ văn hóa của Mỹ với các nước phải nhằm giải quyết những vấn đề gì ? Giải quyết những vấn đề « chiến tranh lạnh ».

Sự thật cho chúng ta thấy rằng người ta càng đi tới, thì chính sách « chiến tranh lạnh » lại càng đưa đến chỗ phải dùng chính sách cưỡng ép thay thế cho những quan hệ ngoại giao bình thường, làm rối loạn những

quan hệ kinh tế quốc tế và làm cho những quan hệ giữa các nước thêm gay go bằng một cách giả tạo.

Sự hăm dọa đến cực độ theo đuổi chính sách «chiến tranh lạnh» thường thường đưa những bọn chủ trương chính sách ấy đến chỗ chà đạp lên những luật lệ thông thường trong việc trao đổi văn hóa giữa các nước và làm cho chúng trở thành lỗ bịch. Gần đây toàn thế giới đã thấy cái chiến lược bất hủ về «chiến tranh lạnh» cũng đã được áp dụng ngay cả vào việc chơi cờ giữa hai đội cờ Mỹ và Liên-xô. (Có nhiều tiếng ồn ào phản đối). Các nhà đánh cờ Liên-xô được các nhà đánh cờ Mỹ mời sang đấu cờ, nhưng Bộ tư pháp và Bộ quốc vụ Mỹ lại tước quyền đi lại của các nhà đánh cờ Liên-xô, không cho họ đến nghỉ ở biệt thự của đoàn đại biểu Chính phủ Liên-xô tại Liên-hiệp-quốc ở thành phố Go-len Cô-vơ, cách Niuru-ớc 12 dặm. Mọi người đều biết rằng hàng nghìn khách ngoại quốc sang thăm Liên-xô, trong số đó có cả những khách người Mỹ, đều có quyền tự do đi lại trong nội địa Liên-xô và có thể đến Tách-căng, Bi-lí-xi, Ki-ép, chẳng hạn, hay bất cứ một nơi nào khác. Như vậy là ở Mỹ khách ngoại quốc chỉ có quyền đi lại trong phạm vi 12 dặm, còn ở Liên-xô thì khách ngoại quốc có thể tự do đi lại hàng nghìn dặm. Xem như thế, hỏi người ta còn dám rêu rao về «tấm màn sắt» ở Liên-xô nữa chăng? (Vả tay nhiệt liệt kéo dài).

Bước tiến triển của tình hình quốc tế chứng tỏ rằng chính sách «chiến tranh lạnh», chính sách khiêu khích trên trường quốc tế đang đầu độc bầu không khí quốc tế.

Trong khi tiến hành chính sách làm cho tình hình quốc tế thêm nghiêm trọng, có những kẻ tai mắt ở Mỹ,

nhưng phải cái không như thấy xa — xin nói thẳng như thế — (Có tiếng ồn trong phòng, Võ tay), cho rằng Liên-xô muốn duy trì hòa bình giữa các dân tộc. Liên-xô chủ trương làm cho tình hình quốc tế bớt căng thẳng, đó là dấu hiệu Liên-xô yếu. Chính vì dựa trên giả thuyết ngờ ngầu đó, mà một vài nhóm người ở Mỹ đã có một lập trường vô lý rõ rệt trong việc giải quyết các vấn đề xích mích quốc tế, chính vì thế mà họ theo đuổi một chính sách gây áp lực và mạo hiểm phiêu lưu.

Lẽ tất nhiên, cái « triết lý » đó không có gì mới. Chưa ai quên được rằng chính tên Hít-le, chẳng ai đâu xa lạ, đã đi từ ý nghĩ điên cuồng đó cho rằng Liên-xô giống như « một bức tượng không lồ chân bằng đất sét » nên đã lao đầu vào một cuộc phiêu lưu đầy tội ác xâm phạm đến đất nước chúng ta. Như mọi người đều biết, kết quả đưa đến là chủ nghĩa phát xít Đức hoàn toàn sụp đổ.

Ấy đấy, tôi xin hỏi : lấy lý gì mà một số chính khách Mỹ ngày nay dám mở miệng nói rằng Liên-xô yếu ?

Những người biết suy nghĩ, không một ai chối cãi được rằng địa vị quốc tế của Liên-xô ngày nay vững mạnh hơn bao giờ hết, rằng phe dân chủ hùng mạnh đang cùng đi với chúng ta trong một khối đoàn kết anh em, rằng cuộc đấu tranh quyết liệt của Liên-xô chống nguy cơ chiến tranh mới ngày nay đã khiến cho Liên-xô có một uy tín lớn lao và được hàng triệu nhân dân trong tất cả các nước trên thế giới tin nhiệm. (Võ tay kéo dài).

Những kẻ thù hần học nhất đối với nước ta cũng phải nhận rằng từ sau chiến tranh thế giới thứ hai, nền kinh tế, văn hóa và đời sống hạnh phúc của nhân dân ở Liên-xô mỗi năm một nâng cao liên tiếp. Chưa bao giờ khối đoàn kết thống nhất của xã hội xã viết lại vững mạnh như ngày nay. Chưa bao giờ tình hữu nghị huynh đệ giữa các dân tộc Liên-xô lại bền chặt, không gì phá vỡ nổi, như ngày nay. (Võ tay). Có lẽ một số chính khách nước ngoài cho rằng việc lột mặt nạ tên Bê-ri-a phản dân phản nước và làm cho hần không tác hại được nữa là một dấu hiệu chứng tỏ nước ta yếu. Nhưng đó là những chính khách không minh mẫn lắm. Một điểm hoàn toàn rõ ràng là chúng ta đã kịp thời lột mặt nạ và làm cho một tên tay sai gian ngoan nhất của đế quốc không tác hại được nữa, thì đó nhất định không thể coi là dấu hiệu suy yếu của nhà nước xã viết. (Võ tay).

Ai này đều biết rằng: Ở các nước ngoài, lâu nay, bọn gậy chiến hý hững với ảo tưởng cho là Mỹ nắm được độc quyền chế tạo bom nguyên tử. Nhưng sự thật chúng đã lầm to. Từ lâu, Mỹ không độc quyền chế tạo bom nguyên tử nữa. Mới đây, bọn thù địch của hòa bình ở bên kia Đại-tây-dương lại tự tìm lấy một nguồn an ủi khác. Chúng bảo rằng Mỹ có một vũ khí lợi hại hơn bom nguyên tử, Mỹ nắm độc quyền chế tạo bom khinh khí. Nếu đó là sự thật, thì có lẽ cũng là một an ủi nào đó đối với chúng. Nhưng đó lại không phải là sự thật. Ở đây, Chính phủ cần phải báo cáo đề Xô viết Tối cao biết rằng cả về bom khinh khí nữa, Mỹ cũng không nắm được độc quyền. (Võ tay kéo dài).

Như chúng ta đều thấy, luận điệu rỗng tuếch nói

rằng Liên-xô yếu, đã bị tan vỡ trước những sự thật không thể chối cãi được. Nhưng những kẻ đưa ra những luận điệu rỗng tuếch đó lại cứ thích những điều bịa đặt và ảo mộng hơn là sự thật.

Ngay cả một số những kẻ trong chính giới, đại diện cho tư tưởng và chính sách của những nhóm xâm lược nhất ở Mỹ cũng hành động theo một lối đó. Chúng đưa ra đủ mọi điều bịa đặt và mơ hồ, chúng bắt buộc người ta phải theo cái mà chúng gọi là một « chính sách cứng cỏi » đối với Liên-xô và các nước dân chủ nhân dân, chúng bắt ép các nước đồng lõa với chúng trong khối Đại-tây-dương phải theo và quyết liệt làm cho những quan hệ quốc tế thêm gay go.

Bọn người ủng hộ chính sách cứng cỏi ấy hiện vẫn không ngớt đe dọa Liên-xô. Cũng như tên chủ tịch tiêu ban ngoại giao của Thượng nghị viện Mỹ là Uy-lây, chẳng hạn, chúng đã trắng trợn lên tiếng đòi Mỹ phải gửi cho Liên-xô những yêu cầu có tính chất tối hậu thư « dựa vào vũ lực ». Những đại biểu có địa vị cao trong Bộ quốc vụ Mỹ cũng muốn Mỹ chỉ dùng một « giọng vũ lực » để nói chuyện với Liên-xô.

Đối với Uy-lây và tất cả những kẻ muốn dùng chính sách vũ lực đối với Liên-xô, chúng ta trả lời một cách vắn tắt không cần dài dòng : « Ấy chớ ! xin ngài, ngài nhảy mà bắt đầu bằng chân ấy là sai rồi ! », *(Tiếng cười rộ lên trong phòng, vỗ tay nhiệt liệt hồi lâu).*

Các đồng chí !

Trên bước tiến triển của những quan hệ quốc tế, giai đoạn hiện nay là đặc biệt quan trọng và đòi hỏi chúng ta phải có trách nhiệm. Nếu tình hình quốc tế

hiện nay đã có mỗi một bên căng thẳng mà còn để cho tình hình ấy càng thẳng trở lại, tức là có tội đối với nhân loại.

Chính sách ngoại giao của Liên-xô thật là rõ.

Liên-xô sẽ kiên quyết và bền bỉ theo đuổi chính sách duy trì và củng cố hòa bình. Liên-xô sẽ phát triển thêm sự hợp tác và những quan hệ thương mại với tất cả những nước nào cũng mong muốn như thế. Liên-xô sẽ thắt chặt những quan hệ thân thiện huynh đệ và đoàn kết với nhân dân Trung quốc vĩ đại và tất cả các nước dân chủ nhân dân.

Chúng ta giữ vững nguyên tắc là : hiện nay không có một vấn đề xích mích hay còn bỏ dở nào, mà lại không có thể giải quyết một cách hòa bình trên cơ sở thương lượng với nhau giữa các nước có liên quan.

Trong số những vấn đề đó, kể cả những vấn đề hiện tại chưa giải quyết giữa Mỹ và Liên-xô. Trước kia cũng như hiện nay, chúng ta luôn luôn chủ trương hai chế độ có thể cùng tồn tại hòa bình. Chúng ta nhận định rằng không có một lý do khách quan nào để gây ra xung đột giữa Mỹ và Liên-xô. An toàn của hai nước cũng như an toàn chung của thế giới và sự phát triển quan hệ buôn bán giữa Mỹ và Liên-xô có thể đảm bảo được trên cơ sở những quan hệ bang giao thường giữa hai nước.

Trong lúc này, bất cứ Chính phủ nào, nếu thực tâm chăm lo đến vận mệnh nhân dân mình, thì phải hành động để góp phần vào việc giải quyết các vấn đề xích mích quốc tế. Cuộc thương lượng giữa các cường quốc chắc chắn là có thể đóng một vai trò

quan trọng. Muốn thế, tất nhiên là phải tạo ra những điều kiện cần thiết trước.

Ở Anh và một số nước khác, mới đây, dư luận đòi thi hành những biện pháp thiết thực để làm cho tình hình quốc tế bớt căng thẳng ngày càng lên mạnh. Trong các giới chính trị các nước đó, người ta luôn luôn công nhận và ngày càng quả quyết rằng vẫn có những khả năng giải quyết các vấn đề rắc rối trên thế giới. Nhưng hiện nay, nếu chỉ công nhận khả năng đó bằng lời nói thì chưa đủ.

Trong bài diễn văn tại hội nghị các chủ bút báo Mỹ, ngày 16-4, tổng thống Mỹ đã tuyên bố rằng không có một vấn đề rắc rối nào « dù lớn hay nhỏ, mà lại không giải quyết được, nếu thực tâm tôn trọng quyền của tất cả các nước khác ». Đó là một lời tuyên bố quan trọng, chỉ đáng hoan nghênh. Nhưng tiếc thay chính sách hiện thời của những nhà cầm quyền Mỹ lại trái ngược hẳn với lời tuyên bố của tổng thống Ai-xen-hao-ơ.

Nếu thật sự là tôn trọng quyền của tất cả các nước thì phải bỏ chính sách xâm lược và đi vào con đường giải quyết các vấn đề quốc tế trên cơ sở thương lượng giữa các nước liên quan.

Nếu thật sự tôn trọng quyền tất cả các nước thì phải chấm dứt chính sách không thừa nhận nước Cộng hòa Nhân dân Trung-hoa và phải khôi phục lại quyền của nước Cộng hòa Nhân dân Trung-hoa đã bị xâm phạm ở Liên-hiệp-quốc. (Vũ tay nhiệt liệt). Đại cường quốc Trung-hoa phải chiếm địa vị đứng với quyền của mình ở Liên-hiệp-quốc cũng như trong toàn bộ hệ thống những quan hệ quốc tế. (Vũ tay hồi lâu).

Tình hình quốc tế hiện nay đang làm nổi bật trước mắt các cường quốc trách nhiệm đặc biệt của mình là phải hành động làm cho tình hình quốc tế bớt căng thẳng thêm mãi, bằng cách thương lượng và giải quyết các vấn đề xích mích. Chính Hiến chương Liên-hiệp-quốc cũng đặt cho các cường quốc trách nhiệm lớn lao là phải duy trì hòa bình quốc tế và an toàn chung.

Lợi ích cơ bản của hòa bình và an ninh quốc tế đòi các cường quốc phải đem hết sức ra cố gắng để bảo đảm một bước tiến thật sự trong việc thi hành tài giảm binh bị, cấm vũ khí nguyên tử và các vũ khí khác giết hại nhiều người.

Vì lợi ích của nhân loại, một vài cường quốc cần phải xét lại những thành kiến của mình trong vấn đề ký kết hòa ước giữa năm cường quốc.

Về phần Liên-xô, thì sẵn sàng thi hành mọi biện pháp cần thiết để giải quyết những vấn đề trên một cách có hiệu quả.

Cũng cần phải giải quyết những vấn đề cấp bách như vấn đề nước Đức là vấn đề trọng yếu bậc nhất.

Vấn đề nước Đức, phải giải quyết và có thể giải quyết được. Muốn thế, cần phải căn cứ vào lợi ích tăng cường an ninh của tất cả các nước Âu châu, và trước nhất là an ninh của các nước láng giềng phía Đông và phía Tây nước Đức, cùng với lợi ích dân tộc của nhân dân Đức. Muốn thế, phải bỏ chính sách nhằm đưa nước Đức vào khối liên minh quân sự xâm lược, phải bỏ chính sách phục hồi nước Đức quân phiệt và xâm lược.

Người ta muốn chúng ta đồng ý để cho nước Đức quân

Nhân dân Pháp có quan hệ mật thiết với nhân dân ta trong bao năm thân thiện và cùng đổ máu trong cuộc chiến đấu chống kẻ thù chung là quân phiệt Đức. Chúng ta nhiệt liệt chúc nhân dân Pháp thành công trên con đường đó. (Vỗ tay). Chúng ta không quên rằng giữa Liên-xô và Pháp hiện có một hiệp ước liên minh tương trợ có thể làm cơ sở cho việc phát triển và củng cố quan hệ giữa hai nước và có thể giúp vào việc đảm bảo nền an toàn ở châu Âu.

Vấn đề nước Áo cũng cần được giải quyết. Muốn thế, trước hết phải gạt bỏ những trở ngại người ta cố ý giả tạo ra, chẳng hạn như bản « hiệp ước sơ lược », nó trái hẳn với những hiệp ước hiện có giữa bốn cường quốc. Không ai có thể chối cãi được rằng vấn đề nước Đức, nếu được giải quyết thích đáng, thì cũng sẽ giúp vào việc giải quyết vấn đề nước Áo.

Việc nâng cao uy tín và vai trò của Liên-hiệp-quốc là một điều kiện quan trọng để củng cố hòa bình. Hiện nay, tổ chức quốc tế đó thực tế đang lâm vào một tình trạng khủng hoảng trầm trọng. Vì người ta hạ thấp vai trò của nó xuống làm một công cụ của khối Bắc Đại-tây-dương.

Liên-hiệp-quốc phải trở lại con đường Hiến chương của nó đã vạch ra. Liên-hiệp-quốc có nhiệm vụ trước hết là góp phần vào việc giải quyết các vấn đề quốc tế và ngăn cấm không để cho bất cứ một nước nào trong Liên-hiệp-quốc có thể xâm phạm đến các nước khác. Chính phủ Liên-xô sẽ kiên quyết ủng hộ Liên-hiệp-quốc trong việc thi hành nhiệm vụ đó. (Vỗ tay).

Liên-xô đang theo đuổi và sẽ cứ theo đuổi liên tục một chính sách bảo vệ hòa bình. Liên-xô không có ý định tấn công ai. Liên-xô không hề có ý nghĩ xâm lược một nước nào. Nhân dân tất cả các nước có thể tin chắc vào điều đó. (*Võ tay nhiệt liệt*).

Trong khi đấu tranh kiên quyết để bảo vệ hòa bình, chúng ta đồng thời phải luôn luôn nhớ tới nhiệm vụ thiêng liêng là phải kiên toàn và củng cố không ngừng quốc phòng của Liên-xô vĩ đại. Chúng ta phải làm nhiệm vụ đó để đề phòng trường hợp một kẻ nào định gây ra một hành động điên rồ xâm phạm đến an ninh của Tổ quốc ta. Nhân dân Liên-xô lúc nào cũng phải sẵn sàng dội một gáo nước lạnh vào đầu óc điên cuồng của bất cứ bọn phiêu lưu mạo hiểm và gây chiến nào, và bắt buộc chúng phải tôn trọng những thành tích của chủ nghĩa xã hội và chủ quyền của Liên-xô. (*Võ tay mãnh liệt hồi lâu*).

Đối với Chính phủ Liên-xô, đối với tất cả nhân dân Liên-xô chúng ta, việc củng cố hòa bình và bảo đảm an ninh cho các dân tộc không phải là một vấn đề sách lược hoặc một mảnh khước ngoại giao. Đó là đường lối chung của chính sách ngoại giao của chúng ta. (*Võ tay mãnh liệt*).

Hàng trăm triệu người đang tin tưởng và hy vọng một tương lai gần nhất đây, tình hình thế giới sẽ bớt căng thẳng hơn nữa. Chúng ta phải làm sao cho khỏi phụ lòng mong mỏi và hy vọng của nhân dân các nước.

(Trích Diễn văn của Bộ trưởng MA-LEN-CÔP,
Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng Liên-xô, đọc tại
Xô viết Tối cao Liên-xô, ngày 8-8-1953.)

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

IN LẦN THỨ NHẤT TẠI VIỆT BẮC
IN LẦN THỨ HAI TẠI HÀ-NỘI
XONG NGÀY 8 — 11 — 1954

Approved For Release 2009/06/17 : CIA-RDP83-00418R000200150007-2

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT

Mới phát hành :

PHÁT CAO NGON CỜ ĐỘC LẬP DÂN TỘC
VÀ CHỦ QUYỀN DÂN TỘC TIẾN LÊN
(In lần thứ hai)

STA-LIN

NHỮNG VẤN ĐỀ KINH TẾ CỦA XÃ HỘI
CHỦ NGHĨA Ở LIÊN-XÔ
(In lần thứ hai)

STA-LIN

LÊ-NIN, THIÊN TÀI CÁCH MẠNG
(In lần thứ hai)

STA-LIN

BÁO CÁO Ở ĐẠI HỘI CỦA ĐẢNG LẦN
THỨ 19 VỀ SỰ HOẠT ĐỘNG CỦA
TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN LIÊN XÔ
(In lần thứ hai)

MA-LEN-CỐP

HỎI TẠI CÁC HIỆU SÁCH NHÂN DÂN

Giá : 200đ.